

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti, de historia certaminis Apostolici, libri decem

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Liber Octavvs Certaminis Apostolici, ab Abdia Babyloniæ Episcopo & Apostolorum discipulo, lingua Hæbraica scripti, & à Iulio Africano versi, De rebus per Indiam à beato Bartholomæo gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

LIBER OCTAVVS CER-
taminis Apostolici, ab Abdia Ba-
bylonia Episcopo & Apostolorum
discipulo, lingua Habraica scrip-
ti, & à Iulio Africano versi, Dere-
bus per Indiam à beato Bartholo-
mao gestis.

Indiæ tres esse ab historio-
 graphis asseruntur. ^{Triplex} Prima
 est India, quæ ad Aethio-
 piam vergit: secunda, quæ
 ad Medos: tertia, quæ finem facit. Nā B. Bartholo-
 ex vno latere tenebrarū regionem ge-
 rit, ex alio latere mare Oceanum. In Regio conti-
 Indiā ergo veniens Bartholomæus A-
 git. postolus, ingressus est tēplum Indiæ,
 in quo erat idolum Astaroth, & quasi
 peregrinus, ibidem manere cœpit. In
 hoc idolo dæmon talis erat, qui dice-
 ret, se curare languētes, & cecos quos
 ipse lædebat, inluminare. Erant enim
 sine Deo vero homines illi, & neces-
 se erat vt à Deo falso ludificarentur.
 Deus autem falsus hac arte illud eos,
 qui verum Deum non habent. Facit ^{Gēs idolola-}
 eis dolores, infirmitates, damna, peri-
 cula: & dat responsa, vt sacrificēt sibi:

L 7

&

& cū immissa remouet, tanquam ab eo sanentur, omnes existimāt. Hoc quippe videtur stultis, quōd sanet. Ille aut non sanando subuenit, hoc est, à læsione cessando. Ita cū desinit lædere curasse putatur. Vnde factum est, vt sancto Bartholomæo isthic manente, nulla posset responsa Astaroth dare, neque vllis ex his quos læserat subuenire, Cumque iam plenum esset languentibus templum, & quotidie sacrificantibus nullum daret Astaroth responsum, hi qui ex longinquis regionibus adducti iacebant cū neque sacrificando, neque seipos morte suo laniando proficerent, perrexerunt in aliam ciuitatem, vbi aliud dæmonium colebatur, cui nomen erat Beireth, Et illic sacrificantes, coeperunt inquirere, quare Deus eorū Astaroth amplius non daret respōsa. Quibus respondens Beireth, dixit: Quia Deus vester sic captiuus & religatus tenetur, vt neque suspirare, neq; loqui audeat, ex illa hora, qua illic Bartholomæus ingressus est. Et dicunt illi: Et quis est iste Bartholomæus? Respondit dæmon: Amicus Dei est omnipotentis, & ideo huc venit in istam

pro-

*Lædit dæ
mō cum sa-
nasse puta-
tur.*

*Interrogatio
sacerdotum.*

prouinciam, vt numina quæ colunt
 Indi euacuet. Tum illi: Dic nobis si-
 gna eius, vt possimus inuenire eum:
 quia inter multa millia hominū diffi-
 cile est nobis cognoscere illum. Re-
 spondens autem dæmon, dixit: capil-
 lo nigro capitis est, & crispo. Caro il-
 lius candida, oculi grandes, nares æ-
 quales & directæ, aures coopertæ cri-
 ne capitis: barba prolixa habens pau-
 cos canos: statura æqualis, quæ nec
 breuis, nec longa possit aduerti. Vesti-
 tus colore albo clauato purpura. In-
 duitur pallio albo, habente per sin-
 gulos angulos singulas gemmas pur-
 purcas. Viginti sex anni sunt, ex quo
 nunquã sordidantur vestimenta eius.
 Similiter & sandalia eius amentis la-
 tis per xxv. annos nunquam veteras-
 cunt. Centies flexis genibus per diẽ,
 centies per noctem orat Deum. Vox
 eius quasi tuba vehemens est. Ambu-
 lant cum eo angeli Dei, qui non per-
 mittit eum fatigari, non esurire.
 Semper eodem vultu, eodem animo
 perseverat: omni hora hilaris & lætus
 permanet omnia præuidet omnia nouit,
 omnẽ linguã omnium gētiũ & loquitur
 & intelligit. Ecce & hoc quod vos
 inter-

*Descriptio
 symmetrica
 corporis B.
 Barth.*

*Vestimento-
 rum duratio.*

*Orationis
 perseverantia*

*Quod viuit,
 viuit Deo
 B. Bartho.*

interrogatis, & quod ego do respon-
sum de eo, iam nouit, Angeli Dei fa-
mulantur illi, & ipsi nunciant omnia.
Et cum cœperitis eum quærere, si vult,
ostendet se vobis: si non vult, non pote-
ritis eum videre. Rogo autem vos, ut dum
eum inueneritis, rogetis eum, ut vel huc
non veniat: vel hoc faciât mihi angeli
qui cum eo sunt, quod fecerunt collegæ
meo Astaroth. Igitur reuertentes illi,
cœperunt circumire omnium peregrino-
rum hospitales, atque aspicere vultus &
habitum singulorum, & per duos dies
non inuenerunt. Factum est autem, ut qui-
dam plenus dæmonio clamaret, & di-
ceret: Apostole Bartholomæe, incen-
dunt me orationes tuæ. Tum Aposto-
lus: Obmutescite (inquit) & exi ab eo.
Et statim liberatus est homo ille, qui

Homo libera- tur à demo- ne. per multos annos fuerat fatigatus dæ-
monio. Polymius autem rex prouin-
ciæ illius, cum haberet filiam lunati-
cam, nunciatum est ei de casu dæmo-
niosi, & liberati-
Polymij re- gis ad Apo- stolum de- precatio. ne, & misit qui roga-
rent eum, dicentes: Filia mea malè ve-
xatur, peto ut sicut libraſti Pseuſtium,
qui per multos annos passus est, ita &
filiam meam sanes. Et surgens Apo-
stolus, perrexit ad regem. Ingressusq;
ad

ad filiam, vt vidit eam catenis strictā,
 propterea quod omnes morſu attre-
 ſtabat, & quos poterat tenere ſcinde-
 bat & cædebat, adeò vt nullus aude-
 ret ad eam accedere, primùm iuſſit
 eam ſolui. Et cùm miniſtri manum
 immittere non auderent, dicit Apo-
 ſtolus: Iam ego teneo vinctum inimi-
 cum, qui in ipſa erat, & vos adhuc ti-
 metis eam? Ite & ſoluite eam, eleuate
 & reficite, & craſtino mane adducite
 eam ad me. Euntes autem, fecerunt
 ſicut iuſſit Apoſtolus, nec dæmon de-
 inceps vexauit eam quidquam. Quod
 vbi intellexit rex, onerauit Camelos
 auro & argento, gemmis ac veſtibus.
 & cœpit quærere Apoſtolum: ſed nō
 inuenit eum ampliùs. Et reportata
 ſunt omnia iterum ad palatium regis.
 Factum eſt autem, cum trãſiſſet nox,
 & aurora futuri diei inciperet, ap-
 paruit regi Apoſtolus, oſtium clauſo,
 in cubiculo ipſius, dicens: Vt quid me
 quaſiſti tota die, cum auro & argen-
 to, gemmis ac veſtibus? Iſta enim mu-
 nera eis ſunt neceſſaria, qui terrena
 quærunt. Ego verò nihil terrenum,
 nihil carnale deſidero. Vnde ſcire te
 volo, quia filius Dei dignatus eſt per
 vterum

*Regis filia
 curatur.*

*Reſpuit mu-
 nera Apo-
 ſtolus.*

Uterum virginis nasci cum homine,
 ita ut homo in virginis vulua conce-
 ptus, secum inter ipsa secreta virginis
 haberet Deum, qui fecit caelum & ter-
 ram, mare & omnia quae in eis sunt,
 Hic simul cum homine natus, partu
 virginis coepit habere initium nasce-
 di cum homine, cuius initium ante
 saecula à Deo patre est. Sine initio nū-
 quam non fuit, & omnibus initium
 dedit siue visibilibus, siue inuisibili-
 bus creaturis. Hæc autem virgo cum
 execraretur omnem virū, & ipsa ser-
 uandæ virginitatis votum prima Deo
 omnipotenti vouit. Primam autem
 ideo dixit, quia ex quo homo factus
 est ab initio saeculi, nulla hoc votum
 Deo obtulit. Hæc ergo prima inter
 fœminas hoc constituit in corde suo,
 ut diceret: Domine offero tibi virgi-
 nitatem meam: cum hoc à nullo ho-
 mine nec verbo didicisset, nec exem-
 plo, ad imitationem videlicet inuita-
 ta, constituisset, ut virgo pro amore
 Dei specialiter permaneret. Huic subi-
 to in suo cubiculo clausæ, splendens,
 sicut sol, Gabriel angelus apparuit.
 * Quæ cum terrore perculsa, hoc vi-
 su expauisset, ait ad illum angelus:
 Noli

*Nouum vir-
 ginis proposi-
 tum.*

*Elegans &
 firma ad fi-
 dem Christi
 per suasio.*

Noli timere Maria, quia concipies. At illa timore deposito, constanter ait, Quomodo fiet hoc? quia virum non cognosco. Cui angelus respondit. Propter hoc spiritus sanctus superueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque quod ex te nascetur sanctum, filius Dei vocabitur. Hic ergo cum natus esset, passus est se tentari à diabolo, illo, qui primum hominem vicerat suadendo, vt de arbore vetita à Deo manducare præsumeret. Ipsum ergo permisit ad se accedere: vt sicut dixerat Adæ, id est, primo homini, per mulierem, Manduca, & manducauit: qua de causa de paradiso proiectus fuit, & in hunc mundum exiliatus, vbi & genuit omne genus humanum. Ita & isti dixit: Dic lapidibus vt panes fiant, & manduca, vt non esurias. Cui respondit: Non in pane tantum viuit homo, sed in omni verbo Dei. Hic ergo diabolus, quia per manducantem hominem vicerat, victoriam suam per ieiunantem & se continentem amisit. Pare enim fuit, vt qui filium virginis vicerat, à filio virginis vinceretur. Tunc rex ei Polymius: Et quomodo (inquit) dixisti primam hanc esse

Rex docibis.

esse

esse virginem, ex qua natus est homo cum Deo? Apostolus respondit: Ago Deo gratias, quia sollicitè audis. Primus, inquam, homo Adam dictus est, qui de terra factus est. Terra autem illa, de qua factus est, virgo fuit: quia nec sanguine humano polluta fuerat, nec ad sepulturam alicuius mortui à quoquam erat aperta. Parergo erat, ut dixi, ut qui filium virginis vicerat, à filio virginis vinceretur. Et ideo, sicut qui victor extiterit tyranni, mittit comites suos, ut in omnibus locis, ubi tyrannus possidet, titulos regis sui victoris triumphatorios imponant: ita hic homo Christus Iesus, qui vicit, misit nos in omnes prouincias, ut expellamus ministros diaboli, qui per templa instantius habitant, & hoies qui eos colunt, de potestate eius qui victus est, auferamus. Ideoq; argentū & aurū nō accipimus, sed cōtēnimus, sicut ipse cōtēpsit. Ibi enim cupimus esse diuites, ubi solum eius regnat imperiū: ubi nec languor, nec morb. nec tristitia, nec mors, locū aliquem habēt. Sed ubi foelicitas perpetua & beatitudo perēnis est, & gaudium sine fine, & ubi denique deliciae semp-

*Urget ab
exemplo.*

sempiternę manēt. Inde est quòd templum vestrum ingressus, dæmonem, qui de idolo dabat responsa ab angeliseius, qui me misit religatum obtineo. Quocirca si baptizatus fueris, & permiseris te inluminari, faciam te videre & cognoscere, quanto malo careas. Nam omnes illi, qui iacent in templo ægrotantes, audi qua arte curret eos dæmon, fallacijs inludens: sicut diabolus, qui primum hominem vicit, vt sæpe iam dixi, quia per ipsam victoriam pessimam potestatem habere videtur. Et in alijs quidem maiorem, in alijs verò minorem, in his scilicet, qui minùs peccant. Ipse quippe diabolus facit arte sua hoïes ægrotare, & suadet eos credere idolis. Et vt in animabus eorum potestatem obtineat, cessat eos tunc lædere, cùm dixerint lapidi, aut metallo: Tu es Deus meus. Sed quia dæmō qui in statua latebat, iam à me vinctus tenetur, sacrificiibus & se adorantibus nullū potest dare respōsum. Sed si vis probare ita esse iubebo illi vt ingrediatur statuā suam, & faciam eum confiteri hoc ipsum, quòd sit religatus, & respōsa ampliùs dare non possit. Dicit ei rex: Cras prima

*Ars seductio
ris diaboli.*

ma

ma hora parati erunt Pontifices sacrificare illis, & ego illi ibi mox superueniam, vt videam hoc factū mirabile. Factum est altera die, prima hora diei, sacrificantibus cœpit clamare dæmon: Cessate miseri sacrificare mihi, ne peiora patiamini, quàm ego, qui catenis igneis religatus sum ab Angelis Iesu Christi, quem Iudæi crucifixerunt, putâtes eum in morte posse detineri. Ille autem ipsam mortem, quæ regina nostra est, captiuauit, & ipsum principem nostrum, maritum mortis, vinculis ignitis vinxit: & tertia die victor mortis & diaboli resurrexit, & dedit signum crucis suæ apostolis suis, quos misit in vniuersas orbis partes, ex quibus & hic vnus est, qui me vinctum tenet. Peto autem vos, vt rogetis eum pro me, vt dimittat me ire ad alteram prouinciam. Quæ vbi audiuiisset Bartholomæus? Confitere (inquit) immundissime, istos omnes qui hic ægrotationes varias patiuntur, quis est, qui eos læsit? Respondit dæmon: Princeps noster diabolus sic quomodo ligatus est, ipse nos mittit ad homines vt lædamus, primò quidem carnem eorum: quo-

Istorum ægrotantium author diabolus.

quoniam animas hominum non pos-
 sumus habere in potestate, nisi sacri-
 ficauerint. At ubi pro salute corpo-
 ris sui nobis sacrificauerint, cessamus
 affligere illos ex eo, quia iam in ani-
 mas eorum potestatem habere inci-
 pimus. Iam ergo per hoc, quod ab eo-
 rum læsione cessamus, videmur cura-
 re eos, & tanquam dii colimur: cum
 pro certo simus dæmones, ministri e-
 ius quem in cruce positus Iesus vir-
 ginis filius religauit. Ab illo autem
 die, qua Apostolus eius huc venit Bar-
 tholomæus, ardentibus catenis stru-
 ctus consumor: & ideo loquor, quia
 hæc ille iussit. alioquin non ausus
 fuisset loqui eo præsentem, atque a-
 deò ne ipse princeps quidem noster.
 Tum Apostolus conuersus ad dæ-
 monem: Quare non saluas, inquit,
 hos omnes qui ad te conuenerunt?
 Respondit dæmon: Nos quando cor-
 pora lædimus, nisi animam læseri-
 mus, corpora sine læsione perdu-
 rant. Tunc conuersus apostolus ad
 plebem: Ecce quem Deum coleba-
 tis, ecce quem vos curare putabatis.
 Audite nunc ex me verum Deum, creato-
 rem vestrum, qui in cælis habitat. Nō la-
 pidibus

*Incipit
 malus spiri-
 tus.*

*Fugatur dia-
bolus verbo.*

*Voce testan-
tur verum
Deum.*

pidibus vanis credatis. Sed si vultis
ut orem pro vobis, & omnes hi sani-
tatem recipiant, deponite idolum hoc,
& confringite. Et cum hoc feceritis,
templum hoc Christi nomini dedica-
bo, & vos omnes in isto templo Chri-
sti baptismo consecrabo. Tunc ius-
su regis omnes populi miserunt funes
& trochleas, & simulachrum non po-
terant euertere. Apostolus autem di-
xit eis: Soluite vincula illius, cumque
exoluissent omnia vincula, dixit ad
dæmonem, qui in eo erat: Si vis ut non te
faciam in abyssum mitti, exi de isto si-
mulachro, & confringe illud, & vade
in deserta, vbi nec avis volat, nec ara-
tor arat, nec vnquam vox hominis re-
sonauit. At ille statim egrediens, com-
minuit omnia genera idolorum. Nec
solum maius idolum, sed vbiunque
pro ornatu templi sigilla erant posi-
ta minutauit, ita ut picturam omnem
deleuerit. Tunc omnes vna voce cla-
mare cœperunt: Vnus Deus omnipo-
tens, quem prædicat Apostolus eius
Bartholomæus. Quibus factis, expan-
dens manus suas Apostolus ad cælum,
dixit: Deus Abraham, Deus Isaac, &
Deus Iacob, qui ad redemptionem no-
stram

H
stran
nost
nos o
suo sa
facere
gnose
muta
ter in
genit
sus, &
nator
qui de
mos sa
mus, l
ticos a
remus
dixit
que in
meo, c
nomic
uetur
es De
mari,
Domi
per qu
& glori
morta
oēs re
gelus

stram vnigenitum tuum filium, Deū
 nostrum & Dominum direxisti, vt
 nos omnes qui eramus serui peccati,
 suo sanguine redimeret, & ubi filios
 faceret. Qui verus Deus ex hoc co-
 gnosceris, quia semper idem es, & im-
 mutabilis perseveras: vnus Deus pa-
 ter ingenitus, & vnus filius eius vni-
 genitus Dominus noster Iesus Chri-
 stus, & vnus Spiritus sanctus, inlumi-
 nator & ductor nostrarum animarū,
 qui dedit nobis potestatem, vt infir-
 mos saluaremus, cæcos inluminare-
 mus, læprosos mundaremus, paraly-
 ticos absolueremus, dæmones fuga-
 remus, & suscitarem mortuos. Et
 dixit nobis: Amen dico vobis, quæcun-
 que in nomine meo petieritis à patre
 meo, dabit vobis. Peto ergo in eius
 nomine, vt omnis hæc multitudo sal-
 uetur: vt cognoscant omnes, quia tu
 es Deus vnus in cælo & in terra &
 mari, qui salutē recuperas per ipsum
 Dominum nostrum Iesum Christum:
 per quē est tibi Domino patri honor
 & gloria, cum Spiritu sancto, per im-
 mortalia sæcula sæculorum. Cum quōs
 oēs respondissent, Amē: apparuit an-
 gelus Domini splendidus sicuti sol,
 M habens

*Via cognoscē
 di verum
 Deum.*

*Templi de-
dicatio mi-
rabilis.*

habens alas, & per quatuor angulos
templi circūuolans, digito suo in qua-
dratis faxis sculpsit signum crucis, &
dixit: hæc dicit Dominus, q̄ misit me:
Sicut omnes vos ab infirmitate ve-
stra mundamini, ita mundauī tem-
plum hoc ab omni forde, & habitato-
re eius, quem iussit Apostolus Dei ire
in locum desertum ab hominibus: Pre-
terea me iussit Dominus, quem viden-
tes nolite expauescere, vt prius osten-
dam vobis, vt quale signum ego scul-
psi in his faxis, tale vos digito vestro
facite in frontibus vestris, & omnia
mala fugiant à vobis. His factis osten-
dit eis Angelus Domini ingentem
Aegyptium, nigriorem fuligine, faci-
em acutam habentem cū barba proli-
xa, & crines vsq; ad pedes, oculos ig-
neos sicuti ferrum ignitum, scintillas
emicantes ex ore eius, & ex naribus
egrediebatur flamma sulphurea. Ha-
bebat & alas spineas sicuti histrix, e-
ratq; vinctus a tergo manibus, igneis
cathenis strictus. Et dixit ei Angelus
Domini: Quoniam audisti vocem
Apostoli, & omnia pollutionum ge-
nera de isto templo mundasti, secun-
dum promissum Apostoli soluam te

*Discitur de-
mon ab an-
gelis Dei.*

ut vadas vbi nulla conuersatio homi-
 num est, vel esse potest, & ibi sis vsque
 ad diē iudicij. Et cum exoluisset eum
 vlulatum teterrimum diræ vocis e-
 mittens, euolauit, & nusquā cōparuit.
 Euolauit & Angelus Dñi, videntibus
 cunctis ad cælū. Tunc rex vna cum v- *Baptizatus*
 xore sua, & duobus filijs, & cum omni *populus.*
 exercitu suo, & cum omni populo qui
 saluatus erat, & vicinarum vrbiū, quæ
 ad eius regnum pertinebāt incolis cre-
 dens, baptizatus est, & deposito dia-
 demate capitis, & purpura, cœpit A-
 postolum non deserere. Interea colli-
 gentes se vniuersorum tēplorum Pon-
 tifices, abiecerunt ad Astyages regem,
 fratrem eius maiorē, & dixerunt: Fra- *Astyages*
 ter tuus discipulus factus est magi ho- *frater Re-*
 minis, qui tēpla nostra sibi vendicat, *gis.*
 & Deos nostros confringit. Cumque
 hæc flentes referrent, rex Astyages in-
 dignatus, misit mille viros armatos
 cum Pontificibus, vt vbi inuentus esset
 Apostolus, vincitū illum perducerent
 ad eum. Quod cum fecissent, dixit ad
 eum Astyages: Tu ne es qui euertisti
 fratrem meum? Cui Apostolus: Ego
 non euerti eum (inquit) sed conuer-
 ti. Dixit iterū rex: Tu es qui Deos nos-
 tros

*Durè Assy-
ages contra
Apostolum
loquitur.*

stros fecisti cōminui? Respondit Apo-
stolus: Ego dedi potestatem dāmoni-
bus, qui in eis erant, vt ipsi conquassa-
rent idola vana, in quibus degebant,
vt omnes homines relicto errore cre-
derent omnipotenti Deo, qui in cæ-
lis habitat. Dicit ei rex: Sicut tu feci-
sti, fratrem meum, vt relinqueret Deū
suum, & Deum tuum crederet: ita fa-
ciam te relinquere Deum tuum, &
Deo meo credere, & ipsi sacrificare.
Dicit ei Apostolus: Ego Deum quem
colebat frater tuus, religatum & vin-
ctum ostendi, & ipsum feci, vt frange-
ret simulachrum suum. Si potueris
hoc facere Deo meo, tunc me ad sacri-
ficandum impelles. Si autem tu nihil
DEO meo facere potes, ego omnes
Deos tuos comminuam, & tu credes
Deo meo. Hæc cū diceret, nuncia-
tum est regi, quòd Deuseius Vual-
dath cecidisset, & minutim dissiluis-
set. Qua re indignatus rex scidit pur-
puream vestem, qua indutus erat, &
tecit ex inde fustibus cædi beatum Bar-
tholomæum. Cæsum autem iussit
decollari. Interea qui hæc audierant,
venerunt duodecim ciuitatum po-
puli, qui per illum crediderant, vna
cum

*Ceditur B.
Barthol.*

cum rege Polymio: & abstulerūt cum
 hymnis, & cum omni gloria corpus
 eius. Factum est autem tricesimo die
 depositionis eius, arreptus dæmonio
 rex Astyages, venit ad templum eius,
 & omnes Pontifices pleni dæmoni-
 bus passi sunt, & confitentes Aposto-
 latum eius, ibidem mortui sunt: & fa-
 ctus est timor & tremor super omnes
 incredulos. Et crediderunt yniuersi,
 atque baptizati sunt à presbyteris,
 quos ordinauerat Apostolus Bartho-
 lemæus. Factum est denique per reue-
 lationem, yniuerso populo acclaman-
 te, vt ab Apostolo ordinaretur Episco-
 pus ipse rex Polymius, qui cœpit ab eo
 tempore in nomine Apostoli signa
 multa facere, fuitque in Episcopatu
 annis viginti: & demum perfectis om-
 nibus, ac bene compositis ac stabilitis,
 migravit ad Dominum, cui ho-
 nor & gloria sit in sæcula
 sæculorum. Amen.

*Martyrium
 Apostoli.*

*Astyagis
 mors & Pō-
 tificium.*

*Polymius
 Episcopus
 ordinatur.*

*In nomine
 Apostoli
 per Deum
 signa facti.*

